

Król Zygmunt I Stary uwalnia mieszczanina myślenickiego Jakuba Kędziora od kary infamii, która została nań nałożona wskutek fałszywego oskarżenia o bicie monety.

Krzysztof Fokt, Maciej Mikuła (opracowanie, wydanie i przekład), *Oppidum nostrum Mislimicze. Dokumenty monarsze dla miasta Myślenic z czasów piastowskich i jagiellońskich*, Myślenice: Muzeum Niepodległości w Myślenicach, 2022, dokument 15, s. 120–121

15

22 IV 1530

Król Zygmunt I Stary uwalnia mieszczanina myślenickiego Jakuba Kędziora od kary infamii, która została nań nałożona wskutek fałszywego oskarżenia o bicie monety.

Kop. MK 44, s. 703

Reg. MRPS IV, 5646

Reg. Jacek Laberschek, *Myślenice*, s. 182

[p. 703] Absolutio a nota infamiae
providi Jakobi Kandzior per falsam
delacionem illi impressa.

Uwolnienie Jakuba Kędziora od infamii
powstałej wskutek fałszywego
doniesienia.

Sigismundus etc. Significamus etc. Quia tametsi superiori triennio delatus nobis fuit providus Jacobus Kandzior de Mislimicze, quomodo ipse sub nomine et imaginibus nostris falsam monetam cudisset, propter quod devenerat in captivitate, quam perpessus est, ne dum in arce nostra Cracoviensi seu etiam ductus fuit a lictoribus et publicis servitoribus ad civitatem Cracoviensem ibidemque plus minus uno mense in carcere detinebatur, tamen quia postea certis et fidedignis hominibus mediis ipsorum corporalibus iuramentis ipsemet Jacobus docuit et se iustificavit, quod nobis innocenter fuit in hoc delatus, scilicet pro cussione huiusmodi falsae monetae. Nos igitur accepto fidedignorum hominum sufficienti testimonio ipsum Jacobum Kandzioro e carceribus libere dimitendum iussimus,

Zygmunt itd. Obwieszczamy itd. Iż, choć przywiedziony nam został w minionym trzechleciu sławetny Jakub Kędzior z Myślenic, że ów pod imieniem i wizerunkami naszymi miał bić fałszywą monetę, przez wzgląd na co popadł w niewolę, którą ścierpiał, nie tylko na naszym zamku krakowskim, ale też bywszy doprowadzonym przez strażników i sługi publiczne do miasta Krakowa i tamże mniej więcej jeden miesiąc w więzieniu był trzymany, jednakże ponieważ później osobistymi przysięgami pewnych i godnych zaufania ludzi tenże Jakub dowiódł i oczyścił się [z zarzutów], że jako niewinny został o to przed nami oskarżony, to jest o bicie fałszywej monety. My zatem, przyjąwszy dostateczne świadectwo osób wiarygodnych, tegoż Jakuba Kędziora

quia decrevimus et praesentibus decernimus, eundem Jacobum innocenter et immerito fuisse nobis ob hoc delatum, proptereaque ipsum et successores suos legitimos ab hac infamiae nota absolvimus et liberum dimittimus. Decernentes harum serie literarum, quod illa delatio et accusatio, necnon carceres et ductiones a publicis servis et vindicibus iusticiae, bonae famae et existimacioni illius et successorum eius, obesse non debet perpetuo et evum perinde, ac tali viro, qui se et innocentiam suam fidedignis testimoniis, ut praemissum est, coram nobis et officialibus nostris purgat. In cuius rei testimonium etc. Datum Cracoviae feria sexta ante Dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo, Regni nostri anno vigesimo quarto.

Relatio eiusdem cuius supra.

polecamy uwolnić z więzienia, ponieważ rozsądziliśmy i niniejszym orzekamy, że tenże Jakub niesprawiedliwie i niezasłużenie został przed nami o to oskarżony, i z tego powodu jego samego i jegoż prawnych spadkobierców od tegoż piętna infamii uwolniliśmy i uwalniamy. Postanawiając tymże dokumentem, aby owo doniesienie i oskarżenie, a ponadto więzienia i doprowadzenia przez sługi publiczne i wykonawców sprawiedliwości, dobrej sławie i poważaniu jegoż i jego spadkobierców nie powinny zupełnie szkodzić trwale i wieczyście, i takiemu mężowi, który siebie i swą niewinność godnymi wiary świadectwami, jako to jest wspomniane, przed nami i naszymi naszymi urzędnikami oczyszcza. Na świadectwo czego etc. Dan w Krakowie w piątek najbliższy przed niedzielą przewodnią wielkanocy [22 IV] roku Pańskiego 1530, panowania naszego w roku 24.

Relacja tegoż, kogo powyżej¹⁶⁷.

¹⁶⁷ Chodzi o relację kanclerza wielkiego koronnego Krzysztofa Szydłowieckiego, zob. przypis 99.